

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

21 פברואר 2017

ת"ק 10913-07-16 אופנהיים נ' א.ג.ש ייעוץ פיננסי בע"מ ואח'

1

בפני כב' הרשם הבכיר איתי רגב

תובע י הונתן אופנהיים

נגד

נתבעים 1.א.ג.ש ייעוץ פיננסי בע"מ
2.מאור אזוגי

2

פסק דין

3

4

לפני תביעה על סך 2,000 ₪, בה טוען התובע כי על הנתבעים לפצותו בקשר לדברי פרסומת שנשלחו אליו ללא רשות או הסכמה.

5

6

הנתבעים מכחישים כי הודעת הפרסומת נשלחה מהם ועל ידם ואף טוענים להיעדר יריבות בין התובע לבין הנתבע 2 (שבכתב התביעה נטען כי הוא בעליה ומנהלה של הנתבעת 1).

7

8

9

כבר בפתח הדברים ייאמר כי שוכנעתי שדבר פרסומת, כמובנו בחוק התקשורת (בזק ושידורים) (להלן: "החוק") נשלח לטלפון הסלולרי של התובע.

10

11

עוד הוכח כי לא התובע עצמו הוא שפנו לנתבעים בעקבות קבלת דבר פרסומת זה, אלא שפנה לחברת ספאם אוף והיא זו שערכה את הבדיקות שמצאה לנכון לערוך בטרם הוגשה התביעה.

12

13

נציג מטעם חברת ספאם אוף לא התייצב לדיון ולא העיד (ולא נחקר) על הפעולות שבוצעו לשם גיבוש הנתונים העומדים ברקע טענות התביעה.

14

15

16

תוזכרנה אף קביעות בית המשפט בת"ק 38925-04-16 (כב' הרשם הבכיר כרמלי), כי אין מחלוקת כי "מפרסם" הוא גם מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו – ויתכן כי במקרה דנן המדובר בנתבעת. ואולם, כדי לחייב מפרסם בפיצוי נדרש כי משלוח ההודעה יהיה **ביודעין** בניגוד להוראות החוק (סעי' 30א(י) לחוק).

19

20

בענייננו לא מצאתי שהוכח כי הנתבעת היא מי ששלחה את ההודעה באופן ישיר אל התובע - מאחר שהתובע לא נכנס לקישור עצמו בהודעה, ולא הוכחו נסיבות משלוח ההודעה לתובע (גם אם מדובר בהודעה שלכאורה מפרסמת את עסקיה של הנתבעת) הרי שאני מוצא שלא מתקיים רכיב ה"ביודעין" הנדרש לצורך חיוב הנתבעת בפיצוי.

23

24

25

התובע ביקש לסמוך טענותיו, לבד מהאמור בכתב התביעה, על פסק דין שניתן בהליך אחר. לשם כך, הפנה את בית המשפט לפסק דינה של כב' הש' אור-אליאס (בית משפט לתביעות קטנות ת"א יפו) בת"ק 38137-12-15 (פסק דין מיום 2.12.16). לטענת התובע, שתיים מההודעות בהן דן פסק דין זה דומות להודעות שנשלחו אליו. מעיון בנספח הנזכר בפסק דינה של כב' הש' אור-אליאס עולה כי, אכן, נוסחן של שתיים מההודעות המצוינות בו תואם לנוסח ההודעות שנשלח לתובע.

29

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

21 פברואר 2017

ת"ק 16-07-10913 אופנהיים נ' א.ג.ש ייעוץ פיננסי בע"מ ואח'

1 ואולם, בפני כב' הש' אור-אליאס העידו, מלבד התובעים, גם עדים שהציגו מסמכים ומסקנות אודות
2 הבדיקות שעשו בעצמם ושכפועל יוצא מהן הגיעו למסקנה שאכן מדובר בהודעות שנשלחו מן
3 הנתבעים. עדים אלו, או דומים להם, לא התייצבו לדיון בפני וממילא לא יכול היה בית המשפט
4 להתרשם מעדויות אלו ולהעמידן למבחן חקירה נגדית.

5 כפי שנכתב: "כוחו הראייתי של פסק דין לגבי משפטים אחרים, יכול שיהא נעוץ באחד משניים
6 אלה: ראשית- בתורת "מעשה בית דין", לפיה יש לשים גבול להתדיינות ולהשלים עם ממצאים
7 ומסקנות שנקבעים בפסק דין סופי (לאו דווקא "חלוט"); ושנית- בהענקת מעמד של ראיה לפסק
8 הדין, באופן שניתן להוכיח על ידי הגשתו את הממצאים והמסקנות שהביאו להכרעה המוצגת על-
9 ידו". הכלל הוא, אפוא, כי "ממצאים עובדתיים שנקבעו במשפט אחד אינם קבילים בתור שכאלה
10 במשפט אחר"; אלא- על-פי הוראת חוק מיוחדת או מכוח הכלל בדבר "השתק פלוגתא" (ור' י'
11 קדמי, "על הראיות", חלק שלישי, תשס"ד-2003, עמ' 1377; ר' גם, למשל, ת"א 40928-05-11 חדד
12 ואח' נ' מחפוד ואח' – החלטה מיום 27.11.12). לא מצאתי כי במקרה דנן מתקיים אחד המצבים
13 הנזכרים לעיל.

14
15 מן המקובץ עולה כי לא הוכחה התביעה, כאמור, ומשכך – דינה להדחות.
16 התובע יישא בהוצאות הנתבעים בסך 300 ₪. הסכום ישולם בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישא
17 הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד למועד התשלום בפועל.
18 המבקש לערער על פסק הדין רשאי להגיש בקשה לבית המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 15 ימים.

19
20
21 ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ז, 21 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.
22

23 איתי רגב, רשם בכיר
24